

[Kjeld Olesen.]

før ved at sige, at det kun var en udskydelse i ét år; det er helt rigtigt, at det er to år, der i virkeligheden er tale om. Derfor kan jeg kun komme til det resultat, at der øjensynlig må være tale om, at man ikke har kunnet nå til enighed om et samlet lovforslag. Man har så lagt det frem og sagt: måske kan man langs ad vejen i udvalget ved at drøfte det frem og tilbage komme med ændringsforslag. Man var sidste gang hos venstre, konservative og det radikale venstre uenige om principperne i tipslovgivningen. Denne gang er man altså enig om bare at udsætte. Det kalder jeg en dynamisk politik.

Arne Larsen: Jeg vil ganske kort slutte mig til hr. Kjeld Olesens udtalelser her. Problemet ved debatten i 1967 var netop ikke pengene i kroner og øre, men principperne. Jeg spurgte finansministeren, om han nu vil benytte de mellemliggende to år til at undersøge, om disse principper stadig væk holder, eller om de skal ændres. Det synes jeg vi må kræve svar på, for jeg tror, der er mange her i folketinget og i vide kredse i befolkningen uden for denne sal, som kunne tænke sig en anden måde at støtte idrætten, fritidslivet og det almindelige kulturelle liv her i landet på end lige netop over tipsmidlerne. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi får en undersøgelse af dette problem, og jeg vil bede finansministeren om at tage initiativet til at få undersøgt denne sag.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg begriber ikke helt, hvad det er, man vil have finansministeren til at undersøge. Man må da fremsætte sine synspunkter under folketingsbehandlingen og i den udvalgsbehandling, der nu skal foregå, om, hvad det er for principper, man ønsker ændret, og hvor vidt man ønsker at gå. Det kan vi så forhandle om, og så kan vi se, om vi på det grundlag kan lave et lovforslag, der kan træde i kraft, når den endelige revision skal foregå. Jeg har ikke personlig nogen bestemte synspunkter herom. Det afgørende for mig er, at der via tipsmidlerne skabes et grundlag for idrættens udøvelse her i landet. Da man i foråret 1967 diskuterede disse problemer, var ifølge det da sidste regnskabsår i alt

17 mill. kr. at fordele til alle formål. Nu har vi så afsluttet et regnskabsår, der alene til idrætten har givet 21,9 mill. kr., altså 4,9 mill. kr. mere, end idrætten ville have fået, hvis den havde fået alle tipsmidlerne dengang, og det er dog praktisk set det afgørende, at idrætten får disse penge. At der så er nogle andre, der har fået penge ved siden af, kan vi da kun være glade for. Til formål af alment kulturel karakter, til støtte af ungdommens friluftsliv og til velgørende eller andre almennyttige formål er der i år brugt 6½ mill. kr., og det er da også smukt. Men idrætten har altså fået alt, hvad der var i 1965-66, nemlig 17 mill. kr., og derudover næsten 5 mill. kr. ekstra. Derfor tror jeg, at formålet i praksis er tilgodeset, og da vi nu vedtog loven i enighed sidste forår, synes jeg, vi skulle være glade for, at det viste sig, at vi gjorde noget, der var fornuftigt og rigtigt, i stedet for at stå her og rive hovedet af hinanden og håne hinanden med, at det sagde du dengang, og det sagde du dengang. Det praktiske formål er tilgodeset, idrætten har fået flere penge, og det var det, man ville have. Så synes jeg ikke, der er grund til at skændes mere om den sag.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen: Finansministeren siger, at han ikke rigtig forstår al denne snak om principper. Så vidt jeg erindrer, står der i folketingets forretningsorden, at første behandling netop skal dreje sig om principperne i lovforslaget. Men nu vel, konsekvensen må altså være, at vi som opposition skal til i fremtiden også at skrive egne lovforslag med paragraffer og det hele.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg kan stadig ikke forstå, hvad det var for et lovforslag, vi skulle udarbejde, hvis det skulle svare til socialdemokratiets ønsker. Hr. Kjeld Olesen har stået her i dag og nævnt, hvad der blev sagt fra venstre og konservative for halvandet år siden. Men hvis jeg skulle sige, hvad det er, jeg skal lave under denne principdebat for at tilfredsstille hr. Kjeld Olesen, kunne jeg ikke gøre det, for jeg er slet ikke blevet klar over det. Vil hr. Kjeld Olesen have, det hele skal gå til idrætten, vil hr. Kjeld Olesen have, at det skal